

Прокурора: Испитвахте ли нѣкой пжтъ вашия револверъ, да видите какъ гърми?

Подс. С. Миларовъ: Нарочно, за какъ гърми, да съмъ го испитвалъ, не си спомнямъ. Но той бѣше отъ фабриката „Колдъ“, и както ме увѣряваха, той е единъ отъ най-добритѣ. Може да съмъ гърмилъ съ него, кога съмъ билъ по расходка, но нарочно да съмъ гърмилъ, за да го опитамъ, не си спомнямъ.

— Разглобявали ли сте го, нѣкой пжтъ, за да го чистите?

— Чини ми се, още въ Цариградъ, го разглобявахъ, като го купихъ, за да го намажа.

— Вамъ като ви го дадохъ бѣше новъ, на ли?

— Много му разбирамъ новъ ли е. Възможно е да не е билъ новъ, а покупенъ отъ нѣкого.

— Да го видите познавате ли го?

— Да го видя, мисля да го позная. Показвахъ ми менъ нѣколко, но той не е. Послѣ разбрахъ, че нѣкой си слѣдователъ въ Пловдивъ го икономисалъ, сетиъ попадналъ между другитѣ револвери хванати, когато се застрѣлили единъ прокуроръ въ Пловдивско, но не ми го прѣдставиха.

— Можете ли да го познаете?

— Могъ, да го видя.

Прѣдсѣд.: Приближете тукъ до масата за да познаете вашия револверъ. (Обвинения приближава и разглѣжда револверитѣ. Показватъ му единъ).

— Този не е. (Показва му се другъ. Зима го на ржцѣ и слѣдъ разгледаніе) чини ми се тозъ бѣше; приблизително той е. Приблизително не (като го разглѣжда по-добрѣ исцѣло), ами хеменъ, хеменъ, този е моя револверъ. Да, този е.

Прѣдсѣд.: До развалянието на револвера, прѣди до като бѣше въ васъ, въ вашия джобъ, добръ ли работеше?

Подсѣд. Св. Миларовъ: Като револверъ, азъ знамъ, че добръ работеше; тѣй си го разбирахъ. —

Прѣдсѣд.: Подсѣдимий Георги Василиевъ! Вий се обвинявате въ това, че съ иностранна държава сте влѣзли въ спора-зумѣние за нѣкакви прѣстѣпни дѣйствия спрямо държавата. . .

Подс. Георги Василиевъ: Това не е вѣрно г-нъ прѣдсѣдателю.

Прѣдсѣд.: Почакайте.

Вий се обвинявате 1) въ това, че сте влѣзли съ спора-зумѣние и сплѣтни съ неприятелско настроената къмъ България